

Huth Gergely: Nem engedünk 56-ból!

2024 október 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Pojácák, ripacsok, képmutatók és fizetett ügynökök páváskodnak nemzeti hőseink 1956-os heroikus m?ve körül.

Százmillió halott van a kommunizmus mögött, kivel akartok ti kiegyezni?" – Molnár Tamás képz?m?vész és antikommunista ellenálló, a 2006. ?szi tüntetések szóviv?jének elhíresült mondata ez, aki a Lejárátás és

bomlasztás cím? dokumentumfilmünkben evvel jellemezte nyolcvanas évekbeli vitáit az akkori ellenzék langyosabb képviselőivel.

Molnár Tamás az ellenzéki akció?vészet egyik legnagyobb hatású alakjaként a hetvenes–nyolcvanas években mindvégig a hatalom üldözöttje volt, munkavállalási tilalom, rend?ri vallatások, el?állítások, verések és ?rizetbe vételek keserítették meg életét.

Provokatív és titokban (egy parádés geggel, a valós címzettet feladóként megadva, neki „inconnu” visszaküldve) terjesztett grafikáinak visszatér? témája az 1956-os forradalom volt. Mert szerinte az a kommunista Achilles-sarka, a megtorlás során a kezükhöz tapadt vért sosem fogják tudni lemosni, ezért ötvenhatal kell végzetes sebet ejteni a vörös ördögön. Barátaival, a legendás Inconnu M?vészcsoporthoz tagjaival – karhatalmi vegzálások közepette – ? faragta meg és állította fel 1988–89 fordulóján azt a 301 kopjafát, amely ma is látható a szabadságharcosok sokáig eltitkolt, jeltelen sírjain, az Új Köztemet?ben, Budapesten.

Az antikommunista m?vész – elmondása szerint – nem kívánt pántlika lenni az SZDSZ szabad madaras címerén, és felháborította ?ket Mark Palmer volt amerikai nagykövet 1989 júniusi utasítása, hogy ne hergeljék a kommunistaakat, és ne rontsák el Nagy Imre és mártírtársai megbékélést hirdető újratemetését (s?t ott se legyenek a 301 kopjafánál a temetés idején). Lényegében ezért bomlott fel az Inconnu, Molnár Tamás pedig (a rendszerváltásban is csalódva) tovább ette a megtörhetetlenek, rendíthetetlenek és kiátkozottak keser? kenyerét.

Emlékezetes, hogy a Orbán Viktor ekkor más stratégiát választott: elfogadta a meghívást, és a magyar fiatalok nevében megtartotta a valóban történelmi beszédét a fiatalság hatodik koporsójáról és az átöltöz?, alámerül? kommunistaokról. A mai miniszterelnök a szabadságharcot méltatva így szónokolt a M?csarnok lépcs?jén állva: „Az orosz megszállás és a kommunista diktatúra negyven évvel ezel?tt történt bevezetése óta a magyar nemzetnek egyszer nyílt alkalma, csak egyszer volt elegend? bátorsága és ereje ahhoz, hogy megkísérelje elérni a már 1848-ban kit?zött céljait, a nemzeti függetlenséget és a politikai szabadságot. Céljaink máig nem változtak, ma sem engedünk a '48-ból, így nem engedünk '56-ból sem.”

Majd Orbán Viktor – a nyilvánosság el?tt els?ként – bátran felvetette a szovjet megszállók kitessekelését az országból: „Ha hiszünk a magunk erejében, képesek vagyunk véget vetni a kommunista diktatúrának, ha elég eltökéltek vagyunk, rászoríthatjuk az uralkodó pártot, hogy alávesse magát a szabad választásoknak. Ha nem tévesztjük szem el?l '56 eszméit, olyan kormányt választhatunk magunknak, amely azonnali tárgyalásokat kezd az orosz csapatok kivonásának haladéktalan megkezdésér?l. Ha van bennünk elég mersz, hogy mindezt akarjuk, akkor, de csak akkor beteljesíthetjük forradalmunk akaratát.”

Els?ként Hankiss Ágnes letaglózó kutatásából tudhattuk meg, hogy Nagy Imre újratemetése körül ezernyi ügynök tüsténkedett, akik minden erejükkel igyekeztek meg?rizni az esemény „kegyeleti” jellegét, többek között betiltották a Krassó György-féle Magyar Október Párt esti tüntetését, s megfigyeltek és megfélemlítettek százakat. A magát ordító képmutatással rendszerváltónak nevez? kádári lakájmédiát, köztük Havas Henrikéket, Mester Ákosékat, Avar Jánosékat pedig arra utasította a Belügyminisztériumnak az „ellenséges ellenzék” kiiktatásáért felel?s III-as csoportf?nöksége, hogy kezdjék el hangsúlyozni: mennyit árt Magyarországnak a radikálisnak, széls?ségesnek bélyegzett mozgalom, és milyen borzalmas következményei lesznek Orbán Viktor harcias beszédének. Bár ezek a mindent aláásó, idegenlelk? alakok rengeteg kárt és hátrányt okoztak és okoznak az országnak, de azért csak nem nekik lett igazuk.

Két évvel kés?bb az utolsó szovjet katona valóban elhagyta Magyarországot, visszaszereztük szuverenitásunkat. Miként a nemzet rendszerváltó teljesítményér?l Orbán Viktor néhány éve, a magyar szabadság napján megjegyezte: „Nem megd?lt, hanem megdöntöttük a diktatúrát.”

Mindez csak azért jutott eszembe, mert három és fél évtized elteltével ismét pojácák, ripacsok, képmutatók és fizetett ügynökök páváskodnak nemzeti h?seink 1956-os heroikus m?ve körül.

Kiforgatják, fillérekre váltják, meggyalázzák és kisajátítanak szent ünnepünket. Nyálkás tenyerükbe fogják a lyukas zászlót – persze csak amíg a kamera mutatja –, hogy aztán leköpjenek minden eszményt, amiért a szabadságharcosok, a pesti srácok a vérüket adták.

Így jutottunk el oda, hogy a gyarmatosítók legújabb házi kedvence, Magyar Péter az „igazi szuverenitásról” delirál az ünnepi h?börgésre hívó videójában. A forradalom kitörésének színhelyére, a Bem József térre invitálja tarka

seregét, hogy onnan a budai Corvin közhöz, azaz a Széna térre vonulva tapossák meg lábukkal a végtelenül tiszta Szabó János bácsi, a barikádok parancsnokának emlékét.

Pedig Magyar Péter nem Szabó János és Pongráz Gergely szellemi örököse, hanem azoké a vörös nyaloncoké, akik alig várták, hogy 1957. május elsején végre Kádár János lába el?tt hízelegjenek. Ugyan?k 1989-ben, amikor még ki sem h?lt Kádár teteme, egyb?l átfordultak Moszkvától Washington felé, akik miközben reformot és modellváltást hirdettek, b?szen hozzákezdték nemzeti kincseink, vállalataink elzabrálásának és átjátszásának a gyarmatosításban érdekelt nyugati vev?k felé.

Ebbe a sorba illik Magyar Péter. Ma egy olyan ember h?börög függetlenségr?l, szuverenitásról és hazáról, egy olyan figura nyúlja le a Magyar Rádió legendás Egmont-nyitányát (melybe belehallatszik a Bródy Sándor utcai ávós sort?z zaja), aki parallel épp a leggyávább talpnyalóként és árulóként dorombol Brüsszelben. Ne feledjük el helyettese, Tarr Zoltán Tisza-alelnök egy friss interjúban elmondott gyalázatos szavait: „Valóban a néppárti álláspontra támaszkodunk, ami egyfajta kötelezettség is, és ez megint abból fakad, hogy ha valaminek a tagjai vagyunk, akkor ne kérd?jelezzük meg folyamatosan azt, hogy a tagságunkból fakadó és vállalt kötelezettségeket, álláspontokat hogyan és milyen módon képviseljük.”

?k tehát nem kérd?jeleznek meg semmit, csak nyomják a gombot. Most éppen a nyugati zöldkommunisták érdekében azt a gombot, amely több tízezer magyar gazdát fosztana meg a területalapú támogatásoktól.

Ilyen a talpnyaló élete: a sorból nincs kilógás, a vigyázó tekintetet Manfred Weberre kell vetni!

Magyar Péternél némiképp hitelesebb megítél?je a forradalom és szabadságharc értékeinek és törekvéseinek a Politikai Foglyok Országos Szövetsége, az 1956-os Magyarok Világszövetsége vagy éppen az 1956-os Pesti Srác Alapítvány. ?k petíciójukban így írnak a talpnyaló kisajátítási kísérletér?l: „A magyar nemzeti színeket kommunista jelképpel beszennyez? Rákosi-címert a magyar társadalom akkor azonnal, teljes egyhangúsággal és összefogással vágta ki mint a nemzet önérzete elleni gyalázatot. A legerélyesebben tiltakozunk különleges nemzeti jelképünk pártpolitikai célokra való felhasználása ellen. Nem kérünk a legújabb nemzetellenes er?szakból!”

A még velünk él? szabadságharcosoknak tehát ez a véleménye Magyar Péterr?l. ?ket hallva teljesen érdektelen, hogy a Magyarot instruáló tanácsadók, köztük éppen korunk Mark Palmere, azaz Pressman nagykövet mit gondol err?l.

Szabadságharcaink, honvéd? háborúink nélkül a mai Magyarország bizonyosan nem létezne, 1956 nélkül pedig nem lehetett volna Magyarország a legvidámabb barakk és az els? rendszerváltó. Még inkább nem jöhetett volna létre 2010-ben a nemzeti együttm?ködés stabil rendszere.

1956-ban nem volt más út. Az ÁVH és a szovjet hatalom országszerte végrehajtott véres sortüzei, tömegmészárlásai után szó sem lehetett kiegyezésr?l, pláne nem diplomáciai megoldásról. Ilyenre amúgy sem volt akarat. A pesti srácok, a szabadságharcosok a f?városban és sok más helyen a fegyveres ellenállást választották, életük árán is megmutatva hogy a magyar szabadság elvételéért nagy árat kell fizetni.

El?ttük tisztelgünk ma és november 4-ig folyamatosan. És nem engedünk '56-ból!

Huth Gergely - www.magyarnemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
